

குறுந்தொகையில் விருந்தோம்பல் பண்புகள்

சி. கவிதா அ. *

அ தமிழ் உயராய்வு மையம், யாதவர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-625014, தமிழ்நாடு இந்தியா

Hospitality in Kurunthogai

C. Kavitha a, *

^a Department of Research Tamil, Yadava College (Autonomous), Madurai-625014, India

* Corresponding Author:
kavithacs@gmail.com

Received : 17-05-2020
Accepted : 11-09-2020

ABSTRACT

Hospitality is one of the best virtues of tamils. One of the livelihoods of human beings is food. Not all worldly beings live without food. Food is not limited to eating but is a symbol of a society. It would not be an exaggeration to say that hospitality is the reason for this. The system of hospitality is based on the culture of the species of the respective land. Food is an important part of the life environment. The purpose of this article is to explain the characteristics of hospitality in Kurunthogai.

Keywords: Hospitality, Kurunthogai, Food, Environment

முன்னுரை

தமிழர்களின் பண்புகளில் விருந்தோம்பல் சிறந்த அறமாக விளங்குகிறது. மனிதர்களின் வாழ்வாதாரங்களில் ஒன்று உணவு ஆகும். உலக உயிர்கள் அனைத்தும் உணவின்றி வாழ்வதில்லை. உணவு என்பது உண்பது என்பதோடு நிற்காமல் ஒரு சமுதாயத்தின் அடையாளமாக விளங்குகிறது. இதற்கு விருந்தோம்பல் முறையே காரணம் என்றால் அது மிகையாகாது. விருந்தோம்பல் முறை அந்தந்த நிலத்தின் இனத்தின் பண்பாட்டை அடியொற்றி அமைகிறது. வாழ்க்கைச் சூழலில் முக்கியமான ஒன்றாக உணவு அமைகின்றது. குறுந்தொகையில் விருந்தோம்பல் பண்புகளைக் குறித்து விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

'விருந்தோம்பல்' - என்பதன் விளக்கம்

விருந்தோம்பல் என்னும் சொல் இரண்டு சொற்களால் ஆன இணைப்புச் சொல் ஆகும். விருந்து 10 ஓம்பல் என்பதே விருந்தோம்பல் ஆகும். கழகத் தமிழ் அகராதி விருந்து என்பது 'விருந்து புதுமை உணவளித்துப் போற்றுதல் விருந்துண்போம்' என்ற பொருளைக் கொடுக்கின்றது.

'விருந்து' என்னும் சொல்லிற்கு க்ரியாவின் தற்கால தமிழகராதி பின்வருமாறு விளக்கமளிக்கிறது (Subramaniyan, 1992).

1. ஒருவரை அல்லது பலரை அழைத்து உபசரித்து வழங்கும் சிறப்பான உணவு.
2. புலன்களை மகிழ்விக்கக் கூடியதாக அமைவது என்று பொருள் தருகின்றது.'

விருந்தோம்பல் குறித்து தமிழ் அகராதிகள் விளக்கம் தருகின்றது (Subramaniyan, 1992).

தொல்காப்பியத்தில் விருந்தோம்பல் செய்திகள்

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் பெரும்பாலும் பாத்திரங்களின் உரையாடல் மூலம் புணையப் பெற்றுள்ளன. அகத்திணையியல் இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்று களவு, மற்றொன்று கற்பு ஆகும். இதில் கற்பியலில் வாயில்களின் கூற்று நிகழும் இடங்களில் 'விருந்து' என்ற சொல் கையாளுவதை,

'கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்
மெல்லியல் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்'

என்னும் நூற்பாவில் விருந்து என்னும் சொல் மூன்றாம் அடியின் முதல் சொல்லாகப் பயின்று வந்துள்ளது (Ilampuranar, 1971). தலைவிக்குரிய பண்பாகவே தொல்காப்பியர் இந்நூற்பாவை அமைத்துள்ளார். இவ்வாறு தொல்காப்பிய பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணைப் பகுதியில் 'விருந்து' குறித்தான குறிப்புகள் காணக் கிடக்கின்றன.

இரண்டு கைக்கோள்களில் இரண்டாவதாக கூறப்படுவது கற்பு ஆகும். இப்பகுதியில் வாயில்களின் கூற்று நிகழும் நிலைகள் குறித்து விளக்கப்படும் பகுதியில் 'விருந்து' குறித்த செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இல்லறத்தில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் நேரினும் தவறாமல் விருந்து போற்றலும் சுற்றத்தாரைக் காத்தலும் இவை போன்ற பிற பண்புகளும் தலைவிக்கு அமைந்துள்ள சிறந்த குணங்களாகும்.

உணவு தேவை குறித்து அதன் தன்மை குறித்து நம் முன்னோர்கள் நன்கு அறிந்துள்ளனர். ஆகவே பசிப்பிணி போக்குவதற்கான நோக்கமே முதன்மை நோக்கமாக கொண்டு வாழ்ந்த பெருமைக்குரிய சமூகம் நம் தமிழ் சமூகம் ஆகும். மேலும் தமிழர்கள் பசிபிணியை போக்கும் சொல்லான விருந்தோம்பல் என்னும் சொல்லை சிறப்பிற்குரிய சொல்லாகும் எந்த சொல்லிற்கும் காரணம் கருதியே பெயர் வைத்தனர். விருந்து 10 ஓம்பல் ஸ்ரீ விருந்தோம்பல் ஆகும். திருவள்ளுவர் விருந்தோம்பல் என்பதற்கு தனி அதிகாரம் அமைத்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

விருந்து மற்றும் உணவு குறித்த பழமொழிகள்

விருந்து மற்றும் உணவு குறித்த பழமொழிகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு காணலாம்.

'உண்ட சோற்றிலே நஞ்சைக் கலந்தாற் போல'

'உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் அழகு'

'உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் பண்ணலாமா?'

'உப்பிட்டவரை உள்ளவும் நினை'

'விருந்தும் மருந்தும் மூன்று பொழுது'

'முகமலர்ந்து உபசரிப்பதே நல்விருந்து'

ஆகிய பழமொழிகள் இலக்கியத்தில் விருந்தோடு தொடர்புடையனவாக அமைகின்றன.

குறுந்தொகையில் விருந்தோம்பல் செய்திகள்

குறிஞ்சி நில மக்கள் தங்கள் இல்லத்திற்கு வரும் விருந்தினர்க்கு விருந்து கொடுத்துள்ளனர். குறிஞ்சி நிலத்தின் விருந்தோம்பும் பண்புகளைக் குறிப்பிடும் போது அவர்கள் தேன், தினைமாவு முதலியவற்றை விருந்தினருக்கு பண்போடு அளித்தனர்.

'பார்ப்பன மகனே! பார்ப்பன மகனே!

செம்பு முருக்கின் நல்நார் களைந்து

தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப்

படிவ உண்டிப் பார்ப்பன மகனே!

எழுதாக் கற்பின் நின்சொ லுள்ளும்

பிரிந்தோர்ப் புணர்க்கும் பண்பின்

மருந்தும் உண்டோ மயலோ இதுவே' (Nagarajan, 2004)

சென்றிற புவையுடைய புரச மரத்தின் நல்ல பட்டையை நீக்கிவிட்டு அதன் தண்டுடன் சேர்த்து பிடித்துத் தொங்கும் கரகச் செம்பைக் கையிலே வைத்திருக்கும் விரத உணவை உடைய பார்ப்பனத் தோழனே! ஏட்டில் எழுதாமல் கற்கப்படுகின்ற நினது 'சுருதி' எனப்படும் சொற்களுள்ளே பிரிந்திருக்கும் காதலரைச் சேர்த்து வைக்கும் தன்மையுள்ள மருந்தும் உளதோ? அல்லது என்னை இடித்துக் கூறும் நினது இவ்வார்த்தைகள் உனது அறிவு மயக்கமோ? கூறுவாயாக! என்று இக்குறுந்தொகைப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

'முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்

கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅது உடிக்

குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கமழத்

தான்துழந்து அட்ட தீம்புளிப் பாகர்

இனிதுஎனக் கணவன் உண்டலின்

நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே' (Nagarajan, 2004)

கட்டித் தயிரைக் கையால் பிசைந்த தலைவி தனது செங்காந்தள் மலர்போலும் கை விரல்களைத் தன் பட்டாடையில் கழுவிக்கொண்டாள் - துடைத்துக்கொண்டாள். அவ்வாறு துடைத்த கலிங்கத்துப் பட்டாடையில் பட்ட அழுக்கைக் கழுவாது அதனை உடுத்தியிருந்த படியே விரைந்து சமைத்தாள். அப்போது அவளது குவளை மலர் போன்ற மைதீட்டிய கண்களில் தாளிதம் செய்யும் போது 'குய்' என எழுந்த புகை பட்டுப் பரவியது. இவ்வாறு அவள் தானாகவே மிக முயன்று சமைத்த இனிய புளிக் குழம்பை அது புதிதாகப் பழகுபவள்

சமையலேயாயினும் கணவன் 'இனிதாயிருக்கிறது' எனச் சொல்லிக் கொண்டு உண்டான். கணவனின் அன்பு மொழியைக் கேட்டு ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய அவளது முகம் மிக நுட்பமாகத் தன் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தியது. இது ஒரு நல்ல குடும்பம் என்பதைக் காட்டும் அரிய காட்சியாகும்.

'புள்ளும் மாவும் புலம்பொடு வதிய
நள்ளென வந்த நார்இல் மாலை
பலர்புகு வாயில் அடைப்பக் கடவுநர்
வருவீர் உளீரோ எனவும்

வாரார் தோழிநம் காத லோரே' (Nagarajan, 2004)

முன் காலத்தில் சத்திரம், விடுதி எதுவும் இல்லை. வளமனைகளின் வீட்டுப் புறத்திண்ணையில், அவ்வூருக்குப் புதியராய் வந்தவர்கள், வந்து இருப்பர். இருள் சூழும் மாலையில் வெளிப்புற வாயிலை அடைக்கும் முன், ஊருக்குப் புதியராய் வந்து வெளியே இருப்பாரை, உள்ளே அழைத்து, உணவு தந்து, இரவு தங்கவைப்பர். அப்போது, இறுதியில், 'இன்னும் யாரும் புதியராய் வருபவர் இருக்கின்றீர்களா? எனக் கேட்டுவிட்டுக் கதவைச் சார்த்துவர். சிலசமயம் இப்புதிய விருந்தினர்களில் ஒருவனாகத் தலைவனும் உள்ளே புகுந்து, தலைவியைச் சந்திப்பான். விருந்தினர் என்பதற்கு முன்பு 'புதியராய்' வந்தவர் என்பதே பொருளாகும். இச்செய்தியின் வழியாக பண்டைத் தமிழர்கள் விருந்தோம்பலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளதை நாம் அறிய முடிகிறது.

'ஆசுஇல் தெருவின் நாய்இல் வியன்கடைச்
செந்நெல் அமலை வெண்மை வெள்ளிமுது
ஓர்இல் பிச்சை ஆர மாந்தி
அற்சிர வெய்ய வெப்பத் தண்ணீர்

சேமச் செப்பில் பெறீஇயரோ நீயே' (Nagarajan, 2004)

முக்காலமும் உணர்ந்த சான்றோர் வாழ்க்கையின் வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளனர். இவர்கள் பிச்சை ஏற்று வாழும் துறவிகள். குப்பை முதலிய குற்றமற்ற தெருவில் நாய் இல்லாத அகன்ற கடைவாயிலையுடைய ஒரு வீட்டில் செந்நெல் அரிசியாற் சமைத்த சோற்றுத்திரளும் வெண்மை நிறமுள்ள வெண்ணெயின் நெய்யும் ஆகிய உணவைப் பிச்சை ஏற்று வயிறார உண்டு முன்பனிக் காலத்துக்குரியதான விருப்பத்தைத் தரும் வெந்நீரை நினது சூடாறாது காத்து வைக்கும் 'சேமச் செப்பில்' பெறுங்கள் என்று கொடுத்தாள். சேமச்செப்பு என்பது முற்காலத்தில் பெரிய மூங்கில் குழாய்களில் இருபுறமும் கணுவுள்ளதில் துளையிட்டுத் தூய்மைப்படுத்தி வெந்நீரை ஊற்றி வைத்தால் சூடு குறையாமல் இருக்கும். இன்றைய 'பிளாஸ்டிக்' என்பது போல அன்றும் முயன்றுள்ளதை நாம் அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

விருந்தோம்பல் நம் தமிழர்களின் பாரம்பரியப் பழக்கங்களுள் ஒன்று. நம் வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினர்களை உபசரித்து அவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பது பண்டையத்

தமிழர்களின் பழக்கமாகும். அவ்வாறு ஐந்நிலங்களிலும் உள்ள மக்கள் தங்கள் வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினர்களுக்கு விருந்தளித்து மகிழ்வதே அவர்களின் இன்பமாக இருந்தது. இது ஒவ்வொரு நிலத்திலும் ஒவ்வொரு வகையான உணவுகளையும் அளித்து மகிழ்ந்தனர். அக்காலத்திலேயே நீரைச் சூடேற்றும் குடுவையும் கண்டுபிடித்து உபயோகப்படுத்தினர். இக்காலத்தில் நாமும் பண்டையக் கால முறையையே பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

References

Ilampuranar, (1971) Tolkappiyam Porulathikaram, Kazhaga veliyedu, Chennai, India.
 Nagarajan, V. (2004) Kurunthokai, New Century Book House (P)Ltd, Chennai, India.
 Subramaniyan, (1992) Kriyavin Tamil Agarathi, Kriya, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License